

[Christmas Møller.]

anstaltninger af den ene eller den anden Art, som Tiden saa afgørende kræver.

Jørgen Jørgensen: Naar jeg kan anbefale det høje Ting at stemme for den enstemmige Indstilling fra Fællesudvalget, er det ikke, fordi jeg anser den for at være tilfredsstillende. Det vil ikke bringe den Lettelse for det gældbetyngede Landbrug, som det Forslag, Folketinget vedtog i Marts Maaned, vilde have gjort, men, som jeg sagde, da dette Afviklingsforslag i Landstingets Affattelse var til Drøftelse her i Tinget for nogle Dage siden, saa indeholdes der i Forslaget Bestemmelser, som kan have Betydning for adskillige Landmænd i en vanskelig Tid, og af den Grund vil vi ikke undlade at medvirke til, at Lovforslaget fremmes, naar alle andre Muligheder er spærret.

Jeg beklager, at det ikke har været til at opnaa Enighed om, at man kan faa Rentelettelsen paa 0,8 pCt. uden at søge derom. Det kræves jo udtrykkeligt i Lovforslaget, som det nu vedtages, at den kun ydes efter Begæring. Jeg vilde have anset det for rimeligt, om det var, som det i sin Tid blev drøftet, en Ret, som alle havde og fik uden at skulle begære den, det vilde ogsaa derved faa et noget andet Præg; end Tilfældet bliver nu. Jeg beklager ogsaa, at de to Partier, der repræsenterer Landstingsflertallet, har fastholdt Kravet om Forrentning af den Del af Lettelsen i den aarlige Rentebetaling, som skal ydes af Statskassen, men den Indrømmelse, der er givet her om Rentefrihed i tre Aar, har vi jo taget imod, og den er naturligvis ogsaa noget værd. Jeg underkender ingenlunde Betydningen af, at der her gives Mulighed for en Lettelse i Rentebyrden paa 0,8 pCt., som for mange Landmænd betyder adskilligt, og hvis man havde gennemført det konsekvent, og man ikke havde krævet Rentebetaling for de Kreditforeningers Vedkommende, hvor Forstrækningerne skal skaffes af Staten, vilde der have været adskilligt i denne Bestemmelse, der vilde have virket tiltalende, men det har det ikke været muligt at opnaa.

Det Lovforslag, der foreligger, er Landstingsflertallets Forslag, det er Landstingsflertallet, der her har sat sit Præg paa en Lovgivning, som bryder med den, som Folketingsflertallet har ønsket. Det tager vi til Efterretning. Af det oprindelige store Gældssaneringsforslag er nu løst en Del stykkevis, mere eller mindre tilfredsstillende. Det er nu snart et Aar siden, det sagkyndige Gældsudvalg kom med sin Betænkning, det er trekvart Aar siden, at

Rigsdagen drøftede et Forslag fra Regeringen, som var bygget paa dette Udvalgs Betænkning, et virkeligt Gældssaneringsforslag. Af dette er nu stykkevis løst enkelte Ting paa en noget anden og langt ringere Maade, end Gældsudvalget havde foreslaaet. Renteloven, der dannede Grundlaget for Rentesaneringspolitikken, er nu fastslaaet til at skulle udløbe til 15. Juli. Moratorieordningen er forlænget for et Aar uden Ændringer, til Trods for at alle Partier i Rigsdagen har været enige om, at Ændringer var ønskeligt i denne Lov. Den Rentelettelse, der er foreslaaet af Gældsudvalget, er blevet til et Laan, og de Ting, der nu er tilbage, er kun et Forsøg paa at afvikle Henstandsnydelserne, idet det for manges Vedkommende vilde blive vanskeligt nok, hvis de skulde afdrages paa de Betingelser, der oprindeligt var fastsat.

Det er det Resultat, der er blevet af det Gældssaneringsforslag, som tre Partier her i Rigsdagen havde anmodet om at faa udarbejdet, og med Hensyn til hvilket man paa Forhaand maatte regne med, at der var et betydeligt Flertal i Rigsdagen for at faa det gennemført.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag nu i Dag igen paa samme Maade som forleden, da disse Spørgsmaal drøftedes, siger, at nu maa vi i den kommende Tid overveje, hvad der kan gennemføres for at sanere Landbrugets Gæld, saa beder jeg om at faa at vide, hvad Mening hermed er. Det ærede Medlem vil dog vel ikke mene, at de forholdsvis ubetydelige Ting, der ligger i den Ændring, som Venstre har foreslaaet, er Udtryk for en virkelig dybtgaaende Sanering af Landbrugets Gæld? Det ærede Medlem bruger Ordet dybtgaaende Gældsordning og giver derved Udseende af, at nu paatænker man fra Venstres Side at ville gaa til en virkelig Ordning af Landbrugets Gældsforhold, det samme, som Venstre erklærede efter Decemberforliget i 1933, at nu maatte dette Spørgsmaal tages op. Efter det Bidrag, der hidtil er ydet fra Venstres Side i Spørgsmaalet om Landbrugets Gældsordning, vilde jeg sætte Pris paa at faa at vide, hvad det er; Venstre nu tænker paa. Er det kun dette, at man vil lempe lidt ved den gældende Moratorieordning hist og her, eller har man endelig en virkelig Sanering, en dybtgaaende Gældsordning for Landbruget? Eller har man andre Planer i saa Henseende? Det ærede Medlem, der bruger disse stærke Udtryk om Gældsordning og Gældssanering, maa forklare nøjere, hvad Mening er. Nu har vi i et Aar eller mere drøftet Landbrugets